

СВЪТУЛКА

Трайко: Значи Азбуката е царица?

Княгиня А: Да, най-умната и най-силната царица на земята. Който веднажъ я познае, отъ нищо вече да не се страхува. Ние живѣемъ въ чудно хубавъ палатъ срѣдъ градината на знанието. (Пѣе)

Въ подземно царство ний живѣемъ.
Тамъ Азбуката е царица.
Цѣлъ день играемъ и си пѣемъ
Ний — малки буквички — дечица.

Тамъ омагьосани сме ние
Да сме невидими и малки,
Но вече знаете ни вие
И пишете ни съ писалки.

Че братя Кирилъ и Методий
Откриха ни и отъ тогава,
Въ училището който ходи,
Ни научава и познава.

И който ни добре научи
И почне да чете свободно,
Вратитѣ може да отключи,
Да влѣзе въ царството ни родно.

Не искашъ ли и ти да идешъ,
Да ни научишъ тамъ по-лесно,
Не виждани нѣща да видишъ,
Да чуешъ приказки чудесни?

Трайко: Искамъ! Искамъ!

Княгиня А: Тръгвай следъ менъ тогава!
(Спиратъ до прозорчето на мазето.)

Трайко: Ама тукъ ли е царството на буквитѣ?

Княгиня А: Отъ тукъ се минава, не е далече. Ей тамъ въ стената има врата. Щомъ се допра съ ржка до нея, и тя ще се отвори.